

DECIZIE

27 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cimișlia din 11 decembrie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016, în cauza penală, declarat de inculpatul

Revenco Pantelei Lazăr, născut la 09 august 1951, originar și domiciliat în r-nul Cimișlia, sat. Coștangalia.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 10.07.2015 - 11.12.2015;*
2. *instanța de apel: 18.01.2016 - 30.03.2016;*
3. *instanța de recurs: 10.06.2016 - 27.07.2016.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 11 decembrie 2015, Revenco Pantelei, a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită lui Revenco Pantelei a fost adăugată parțial durata pedepsei executate parțial, dispusă prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 10 august 2015, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, inculpatul Revenco Pantelei, la 15 aprilie 2015 în jurul orei 19:30, aflându-se în grădina gospodăriei ce aparține lui și fostei soții Revenco Axenia, amplasată în s. Coștangalia, r-nul Cimișlia, în nemijlocita vecinătate de grădina gospodăriei cet. Gavrilov Mihail, care nu sunt îngrădite, unde se aflau cet. Gavrilov Mihail, Munteanu Ion, Ciobanu Petru, Onu Ana și Revenco Axenia, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate, îndreptate la încălcarea ordinii publice, s-a apropiat de Revenco Axenia și a agresat-o verbal numind-o cu cuvinte și expresii necenzurate, precum și fizic, aplicându-i multiple lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, după ce, având în mână o furcă a îndreptat-o cu vârful spre Revenco Axenia, amenințând-o că o va străpunge, apoi la încercarea cet. Onu Ana, de a-l calma, nu a reacționat și prelungind acțiunile sale ilegale s-a apropiat de ea și a lovit-o cu pumnul în piept, ultima căzând jos, iar după ce aceasta s-a ridicat, el, exprimându-se în adresa Onu Ana cu cuvinte și expresii injurioase, a îndreptat spre ea furca ce o avea în mâini,

poziționând-o cu vîrfurile în regiunea pieptului acesteia și amenințînd-o că o va străpunge.

3. Nefiind de acord cu sentința menționată, inculpatul Revenco Pantelei, a atacat-o cu apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința inculpatului Revenco Pantelei.

În argumentarea apelului declarat, a invocat următoarele:

- inculpatul în prima instanță vina nu a recunoscut și a declarat că nu s-a exprimat în adresa persoanelor menționate cu cuvinte necenzurate, nu a tulburat ordinea publică și nu a aplicat violența asupra Revenco Axenia și Onu Ana. Totodată, a comunicat instanței că în mîini avea un băț, dar nu furcă deoarece în luna martie 2015 a avut o intervenție chirurgicală la spinare și se sprijinea de băț;

- partea acuzării, în susținerea învinuirii, se bazează numai pe declarațiile părților vătămate și martorului Gavrilov Mihail;

- declarațiile părților vătămate n-au fost probate prin careva probe suficiente, deoarece martorul Gavrilov Mihail fiind în relații de rudenie cu partea vătămată Revenco Axenia a depus declarații în așa mod ca să ușureze situația surorii sale;

- declarațiile inculpatului au fost confirmate și de martorul Vasilachi Elena care a declarat instanței că, în primăvara anului 2015, înainte de paște, ea trecea pe lângă grădina lui Revenco Pantelei și a observat că Revenco Pantelei se deplasa prin grădina lui, iar în mîină el avea un băț de care se sprijinea, deoarece era după operație. Nu a observat careva certuri în grădina lui Revenco Pantelei. Declarațiile analogice a depus și cet. Gnida Eudochia, care a fost audiată în cadrul urmăririi penale însă declarațiile ei nu au fost incluse în lista probelor părții acuzării;

- pe parcursul judecării cauzei, acuzarea nu a prezentat careva probe concludente și pertinente, prin care instanța poate forma o concluzie fermă, că în acțiunile inculpatului sunt semnele constitutive ale infracțiunii incriminate;

- luînd în considerare că conflictul între inculpat și părțile vătămate a avut loc pe teritoriul grădinii ce aparține lui, dar nu în locul de utilizare publică, potrivit art. art. 131, 134 Cod penal, consideră că calificarea acțiunilor sale este incorectă și nu întrunește semnele calificative ale infracțiunii incriminate;

- consideră că probele acumulate sunt insuficiente pentru a demonstra vinovăția sa în comiterea infracțiunii incriminate;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016, a fost admis apelul inculpatului Revenco Pantelei, casată sentința atacată, inclusiv din oficiu, pronunțînd o nouă hotărîre potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care:

Revenco Pantelei a fost recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, în baza căruia i-a stabilit pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită lui Revenco Pantelei s-a adăugat parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătorei Cimișlia din 10.08.2015, cu stabilirea definitivă lui Revenco Pantelei a pedepsei cu închisoarea pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu

certitudine și fără echivoc, dînd faptei săvîrșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectîndu-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Analizînd declarațiile inculpatului Revenco Pantelei, instanța de apel a constatat, că declarațiile date prezintă o modalitate de apărare a sa, cu scopul de a fi exonerat de răspundere penală pentru faptele comise, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe analizate mai jos, și care integral demonstrează vina lui în comiterea infracțiunii imputate.

Vinovăția inculpatului Revenco Pantelei în comiterea infracțiunii imputate se confirmă printr-un sistem de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Revenco Axenia, Onu Ana, declarațiile martorilor Gavrilov Mihail, Munteanu Ion, Ciobanu Petru.

Totodată instanța de apel a ținut să menționeze că, deși prima instanță în cadrul cercetării judecătorești a audiat martorul Vasilache Elena, în conținutul sentinței de condamnare nu s-a expus asupra probei și nu a adăptat o apreciere acestea. Potrivit declarațiilor oferite în prima instanță martorul Vasilache Elena a declarat că, nu cunoaște în ce relații se aflau soții Revenco, nu a auzit gălăgie la ei în familie, nu - cunoaște nimic despre conflictul care s-a întîmplat în familia Revenco. În acea zi, în primăvara anului 2015, venea de la magazin spre casă și a văzut doar cum inculpatul mergea prin grădină cu un băț în mîină, bățul avea lungimea de aproximativ 1 m și inculpatul se sprijinea de el. A aflat despre faptul că inculpatul a suportat o operație de la persoane din sat.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, deși prima instanță a examinat în cadrul cercetării judecătorești procesul-verbal de audiere a martorului Gnida Evdochia (f.d. 19), nu a dat o apreciere acestor declarații în conținutul sentinței. Instanța de apel nu a pus la baza deciziei declarațiile martorului Gnida Evdochia, deoarece acest martor nu a fost audiat nemijlocit în instanța de judecată, contrar prevederilor art. 105 - 109 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a considerat că, analizînd cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, veridicității și coroborării lor, în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Revenco Pantelei în săvîrșirea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: *huliganism agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințare cu aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvîrșite cu încercarea aplicării unui obiect (furca) pentru vătămarea integrității corporale.*

Verificînd argumentele invocate în apelul depus referitor la nevinovăția inculpatului, instanța de apel a ajuns la concluzia că, acestea sunt nefondate fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

Instanța de apel verificînd legalitatea și temeinicia sentinței atacate a conchis că, prima instanță corect a respins poziția apărării care a invocat faptul că, în acțiunile

inculpatului nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, solicitînd achitarea inculpatului, or la materialele cauzei penale au fost administrate probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui Revenco Pantelei în săvîrsirea infracțiunii incriminate.

În conținutul apelului declarat precum și în cadrul judecării cauzei în ordine de apel inculpatul și apărătorul acestuia au invocat faptul că, inculpatul Revenco Pantelei nu a aplicat violența fizică față de părțile vătămate Revenco Axenia și Onu Ana și nu a cauzat acestora careva vătămări corporale, iar acțiunile inculpatului greșit au fost calificate și încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal. Totodată au remarcat că, acuzarea nu a prezentat careva documente medicale ce ar confirma aplicarea violenței fizice față de părțile vătămate.

În acest sens, instanța de apel menționează că, conform sentinței de condamnare emise în privința inculpatului Revenco Pantelei, acestuia i se incriminează infracțiunea de huliganism manifestată prin amenințare cu aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvîrșite cu încercarea aplicării unui obiect (furca) pentru vătămarea integrității corporale. Prin urmare, învinuirea nu necesită careva raporturi medicale de examinare a părților vătămate.

Totodată, instanța de apel a conchis că, documentele medicale care ar confirma că recent inculpatul Revenco Pantelei a suferit o intervenție chirurgicală la coloana vertebrală, motiv din care dînsul nu avea posibilitate de a face mișcări bruște cu furca în mîini, nu reprezintă probe concludente și utile care ar demonstra nevinovăția inculpatului, or, contrar celor invocate de partea apărării și inculpat sunt declarațiile martorilor oculari Munteanu Ion, Ciobanu Petru și Gavrilov Mihail care au declarat atît la urmărirea penală cît și în instanța de judecată că inculpatul se îndrepta foarte agresiv spre partea vătămată Revenco Axenia avînd în mînă o furcă cu care o amenința pe ultima, folosind cuvinte injurioase.

Argumentele inculpatului prezentate în cererea de apel precum că, în prima instanță vina nu a recunoscut și a declarat că nu s-a exprimat în adresa persoanelor menționate cu cuvinte necenzurate, nu a tulburat ordinea publică și nu a aplicat violența asupra Revenco Axenia și Onu Ana; totodată, a comunicat instanței că în mîini avea un băț, dar nu furcă deoarece în luna martie 2015 a avut o intervenție chirurgicală la spinare și se sprijinea de băț, nu s-au reținut de către instanța de apel, or aceste declarații ale inculpatului nu corespund adevărului, sunt mincinoase și sunt date de către inculpat în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru faptele comise, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe analizate mai sus, și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și care integral demonstrează vina lui în comiterea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a reținut că, martorii prezenți la fața locului și audiați ulterior au declarat în unanimitate că, inculpatul Revenco Pantelei avea în mînă o furcă cu care a amenințat părțile vătămate Revenco Axenia și Onu Ana, precum și, folosea cuvinte injurioase în adresa acestora.

Instanța de fond corect a remarcat că, în acțiunile inculpatului a fost constatată și probată desconsiderarea deplină a ordinii publice prin dorința acestuia de a profita de un pretext neînsemnat pentru răfuială cu victima, fiind în relații ostile de mult timp cu aceasta. Prin comportamentul inculpatului se atestă caracteristici ale motivelor huliganice cum ar fi capacitatea acestuia fulminantă și spontană, ușurința cu care a

săvârșit infracțiunea, reacția neadecvată manifestată prin lipsa evidentă de respect față de societate și normele etice general acceptate, demonstrând sentimentul de desconsiderare a acestora.

Instanța de apel a apreciat critic argumentul apelantului precum că, conflictul între inculpat și părțile vătămate a avut loc pe teritoriul grădinii ce aparține inculpatului, dar nu în locul de utilizare publică, potrivit art. art. 131, 134 Cod penal, considerînd că calificarea acțiunilor sale este incorectă și nu întrunește semnele calificative ale infracțiunii incriminate.

Or, din dispoziția art. 287 Cod penal, nu se desprinde că acțiunea de huliganism este săvârșită neapărat într-un loc public, totuși, obligatoriu este modul public al infracțiunii de huliganism: actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul actelor huliganice devine inevitabil cunoscute altor persoane.

Huliganismul este o faptă săvârșită în public, dar nu neapărat într-un loc public. Conform art. 131 lit. c) și e) Cod penal, fapta se consideră a fi săvârșită în public și atunci cînd e comisă: într-un loc inaccesibil publicului, cu intenția însă ca fapta să fie auzită sau văzută, dacă aceasta s-a produs față de două sau mai multe persoane; prin orice mijloace recurgînd la care făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului.

Huliganism agravat exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică însoțite de amenințare cu aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care se deosebesc prin obrăznicie deosebită, săvârșite cu încercarea aplicării unui obiect pentru vătămarea integrității corporale și anume furca, luînd în considerare că, conform declarațiilor părților vătămate Revenco Axenia și Onu Ana și declarațiilor martorilor oculari Munteanu Ion, Ciobanu Petru și Gavrilov Mihail, conflictul s-a produs în prezența mai multor persoane și inculpatul își dădea seama că acțiunile lui de amenințare cu aplicarea violenței și înjurarea părților vătămate erau auzite și văzute de către toate persoanele prezente la fața locului și puteau ajunge la cunoștința publicului larg.

Totodată, versiunea inculpatului precum că, a fost provocat de către fosta soție, cu care se află în relații ostile și alte persoane care au pătruns ilegal pe terenul de pămînt ce-i aparține, nu poate fi acceptată de către instanța de apel, or, potrivit declarațiilor oferite la urmărirea penală și ulterior menținute în instanța de judecată, părțile vătămate și martorii au declarat, că în data de 15 aprilie 2015 doar după ce au finisat de curățat vița de vie din grădina lui Gavrilov Mihail, Revenco Axenia a cerut ajutor pentru a curăța partea sa de viță de vie, din proprietatea comună cu fostul soț Revenco Pantelei, care se află în nemijlocita vecinătate cu grădina lui Gavrilov Mihail, deoarece ultimul de nenumărate ori i-a reproșat că nu vine să-și curețe partea sa de vie, fapt pentru ce, Revenco Axenia și Ciobanu Petru au trecut hotarul și au început a curăța vița de vie. Astfel, se explică de ce partea vătămată a venit în grădina lui Revenco Pantelei seara, spre amurg, după cum a declarat inculpatul, avînd intenția de a curăța vița de vie și nu a o distruge, cum la fel a indicat inculpatul.

Instanța de apel a ținut să menționeze că, apărarea propriului teren de pămînt de prezența persoane străine care au intrat pe acest teren, cum a declarat inculpatul, nu include amenințarea cu răfuiala fizică și folosirea cuvintelor injurioase față de aceste persoane, cu atît mai mult că pe terenul în cauză a venit fosta soție a inculpatului care dorea să-și curețe partea sa de vie, împreună cu o altă persoană care o ajuta, Ciobanu Petru. Prin urmare, instanța consideră nejustificate și neîntemeiate acțiunile

inculpatului față de Revenco Axenia în prezența altor persoane, încălcând ordinea publică, cu folosirea cuvintelor injurioase în adresa acesteia, amenințări cu furca îndreptată în zona abdominală și aplicarea de lovituri în regiunea capului.

De asemenea, nu poate fi apreciată ca apărarea averii proprii de către inculpat, în momentul în care a agresat-o pe partea vătămată Onu Ana care se afla pe teren străin, în grădina lui Gavrilov Mihail, care se află în nemijlocita vecinătate de grădina inculpatului. Potrivit declarațiilor părții vătămate și a martorilor la hotarul dintre grădini nu se află nici un gard, ci se separă printr-o cărărușă, iar inculpatul pentru a o amenința cu aplicarea violenței fizice pe Onu Ana cu furca în mână a pășit pe terenul lui Gavrilov Mihail și s-a apropiat de partea vătămată, pe care o numea cu cuvinte injurioase și o împungea în zona abdominală cu vîrfurile de la furcă.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, incorect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, nu a ținut cont de limitele de pedeapsa prevăzute de lege, gradul de pericol social al faptei săvârșite reflectat de împrejurările săvârșirii sale, poziția procesuală a inculpatului în cadrul procesului penal, dar și personalitatea acestuia.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Revenco Pantelei, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

La stabilirea pedepsei instanța de fond a stabilit lipsa circumstanțelor atenuante și agravante. Ținând cont de caracterul și pericolul social al infracțiunii, personalitatea inculpatului, faptul că inculpatul nu a recunoscut vina, că are loc permanent de trai, anterior a fost judecat pentru comiterea infracțiunii ușoare - violența în familie, instanța de fond a ajuns la concluzia, că corijarea și reeducarea inculpatului poate avea loc doar cu aplicarea unei pedepse privative de libertate.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond nu a individualizat exhaustiv în temeiul art. 7, 75 Cod penal, pedeapsa penală aplicată inculpatului Revenco Pantelei, deși a stabilit în mod corect categoria pedepsei penale sub formă de închisoare, termenul indicat este unul prea mare și neproporțional infracțiunii comise, luînd în considerație personalitatea inculpatului Revenco Pantelei care a săvârșit o infracțiune gravă, anterior judecat, nu are antecedente penale, fapta fiind săvârșită în cadrul termenului de probă, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are o vîrstă înaintată fiind pensionar, la evidența medicului psiholog sau narcolog nu se află.

În acest context, instanța de apel consideră că, stabilirea unei pedepse penale sub formă de închisoare pe un termen mai mic în privința inculpatului Revenco Pantelei va putea asigura realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea inculpatului Revenco Pantelei, or aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare cu executare ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său în locuri publice și siguranța ordinii publice.

Verificînd legalitate sentinței atacate, instanța de apel a constatat că, contrar cerințelor procesual penale, în partea motivatorie a sentinței atacate prima instanță a omis să individualizeze pedeapsa penală stabilită pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, neindicînd termenul de executare a pedepsei cu închisoare, precum și, nu a indicat pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Cimișlia din 10 august 2015, care a fost adăugată parțial.

Totodată, instanța de apel a remarcat că, în dispozitivul sentinței din 11 decembrie 2015 instanța în baza art. 84 alin. (4) Cod penal eronat a adăugat la pedeapsa stabilită prin sentință durata pedepsei executate parțial, dispusă prin sentința Judecătorei Cimișlia din 10 august 2015, deoarece prin sentința din 10 august 2015 inculpatul Revenco Pantelei a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de un an (f.d. 131-133), astfel, inculpatul nu a executat nimic din pedeapsa cu închisoarea stabilită prin sentința din 10 august 2015, aflându-se în perioada de probă în momentul în care a fost pronunțată sentința din 11 decembrie 2015.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul Revenco Pantelei, fără a invoca vreun temei din prevederile art. 427 Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestei cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor la stabilirea faptelor. Totodată, menționează că, din declarațiile inculpatului și a martorului Gnida Evdichia reiese că Revenco Pantelei este nevinovat, mai mult martorii acușări sunt rude cu părțile vătămate și ar trebui interpretate declarative.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de avocatul Boris Druță în numele inculpatului Boț Serghei, prin care menționează că, este pe poziția respingerii acestui recurs, deoarece recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. Din textul deciziei rezultă că instanța de apel a analizat obiectiv probele administrate și hotărârea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și această hotărâre corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurentă.

La caz, din conținutul recursului declarat rezultă că recurentul nu invocă careva temeiuri de drept stipulate exhaustiv în art. 427 Cod de procedură penală.

Art. 430 Cod de procedură penală prevede căror anume cerințe trebuie să corespundă cererea de recurs pentru a fi preluată pentru examinare, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea expresă a temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea de drept comisă de instanțele ierarhic inferioare în opinia celui care declară recursul.

Așadar, Colegiul penal verificând textul recursului declarat, constată că inculpatul în argumentarea acestuia, expune aceleași argumente invocate la etapa judecării apelului și remarcă că instanța de apel greșit a reținut în sarcina lui vinovăția de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

De asemenea, recurentul specifică că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate în cauză, acordând mai mare prioritate celor în probarea învinuirii imputate, și anume, bazându-și soluția de menținere a condamnării pe declarațiile martorilor acuzării.

Însă, verificând materialele dosarului în raport cu criticele enunțate, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privind condamnarea inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în cauză.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția inculpatului Revenco Pantelei, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, să fie una legală și întemeiată, iar pedeapsa aplicată - în limita sancțiunii prevăzute de articolul respectiv.

Cu referire la cele menționate de recurent precum că nu se face nevinovat în cele incriminate lui, Colegiul penal menționează că vinovăția acestuia se cuprind prin următoarele: declarațiile părții vătămate Revenco Axenia, Onu Ana, declarațiile martorilor Gavrilov Mihail, Munteanu Ion, Ciobanu Petru.

Totodată instanța de apel a ținut să menționeze că, deși prima instanță în cadrul cercetării judecătorești a audiat martorul Vasilache Elena, în conținutul sentinței de condamnare nu s-a expus asupra probei și nu a adăptat o apreciere acestea. Potrivit declarațiilor oferite în prima instanță martorul Vasilache Elena a declarat că, nu cunoaște în ce relații se aflau soții Revenco, nu a auzit gălăgie la ei în familie, nu - cunoaște nimic despre conflictul care s-a întâmplat în familia Revenco. În acea zi, în primăvara anului 2015, venea de la magazin spre casă și a văzut doar cum inculpatul mergea prin grădină cu un băț în mână, bățul avea lungimea de aproximativ 1 m și inculpatul se sprijinea de el. A aflat despre faptul că inculpatul a suportat o operație de la persoane din sat.

Astfel, probele expuse, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și Curtea nu are temei pentru achitarea inculpatului, deoarece argumentele apelantului nu și-au găsit confirmare.

În continuare, cu referire la faptul că inculpatul pe tot parcursul judecării cauzei nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate, instanța de recurs apreciază că nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, dat fiind că din materialul probator administrat în cauză, se conchide indubitabil vinovăția sa de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Pe această linie de considerente, subsidiar la cele menționate de instanța de apel, Colegiul penal expune câteva argumente în susținerea concluziei de inadmisibilitate a recursului declarat.

Așadar, instanța de recurs menționează că instanța de apel, a constatat și a motivat argumentat că partea acuzării a prezentat probe incontestabile în confirmarea vinovăției inculpatului în cele incriminate și, astfel, corect a fost concluzionat că

fapta imputată acestuia întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și, întemeiat a pronunțat hotărîrea de condamnare, referindu-se la probele invocate de procuror în sprijinul acuzării, care au constituit obiectul cercetării judecătorești și, în sensul art. 94 Cod de procedură penală, nu au fost contestate de către partea apărării în condițiile legii, la etapele respective ale procesului penal.

Deci, așa cum reiese în mod evident din actele dosarului, instanța de apel a dat deplină eficiență probelor cercetate, evaluându-le în mod unitar și evidențiind aspectele concordante ce susțin vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate prin rechizitoriu.

Față de cele ce preced, Colegiul penal ține să remarce că, în esență, criticile formulate de recurent în recursul ordinar declarat, cu privire la dispunerea achitării sale, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și, căroră instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărîrea adoptată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, temeuri de casare a hotărîrii recurate nu s-au stabilit, or concluzionînd asupra celor expuse, instanța de recurs consideră, că în prezenta cauză nu se constată careva erori de drept, care ar putea servi ca temei de casare a unei hotărîri judecătorești.

Referitor la motivele aduse de către autorul recursului, referitor la dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, ține de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs stipulate în art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul remarcă faptul că, în speță, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este detaliat analizată în textul deciziei instanței de apel.

Opinia inculpatului prezintă o soluție proprie, o solicitare, dar care nu prezintă temei de reexaminare a cauzei în aspectul reaprecierii circumstanțelor de fapt și de drept deja stabilite.

Pe cale de consecință, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care au ajuns instanța de apel privitor la vinovăția inculpatului sunt corecte și corespund materialului probator.

Totodată, Colegiul penal constată că, la stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 76, 77 Cod penal și anume, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, a săvîrșit o infracțiune gravă, anterior judecat, nu are antecedente penale, fapta fiind săvîrșită în cadrul termenului de probă, la locul de trai se caracterizează pozitiv, are o vîrstă înaintată fiind pensionar, la evidența medicului psiholog sau narcolog nu se află, astfel aplicîndu-i corect categoria pedepsei penale sub formă de închisoare.

În virtutea considerentelor expuse supra, constatînd că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel în privința inculpatului Munteanu Sergiu, nefiind identificată de instanța de recurs prezența vreunei erori judiciare, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate de către inculpatul în cererea de recurs ordinar.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către inculpatul *Revenco Pantelei Lazăr*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **24 august 2016**.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan